

Ardeaua

Biblioteca Palatului Cultural Arad

Munca și Voia Bună*

In actuala organizare a popoarelor și a lumei, „Munca și Voia Bună” constituie un cadru de nouă concepție socială. În modul acestor se lichidează ultimele vestigii ale viei de clasă și a partidelor anarhice care separau — vădită tendință — Munca și Voia Bună.

Prima era prestață ca o sclavie pe care clasele privilegiate o socoteau degradanță;

Cea de-a doua, un privilegiu exclusiv al burgheziei sedante și a plutocrației egoiste.

In noua concepție, munca devine cult închinat viei și isvor de nobilă afirmare, iar voia bună un privilegiu general al celor ce practică acest cult. O armonie perfectă deci care redă societăței linii normale și realiste de dezvoltare socială și progres.

Pe deasupra doctrinelor artificiale de ură și distrugere, Munca și Voia Bună, se ridică ca un imn general de răitere. Inițiativele germane, le revine incontestabil meritul de a fi ridicat acest steag de pacificare socială de încrucișarea a drumurilor de colaborare internațională.

Iată calea luminoasă pe care se pot întâlni toate buvoiurile și colaborarea tuturor celor ce înțeleg că munca — singurul isvor de drepturi în Stat — trebuie să se desupră oricărora privilegii. **Eugen Titeanu**

* Rândurile de mai sus au fost scrise de dl. Eugen Titeanu, Subsecretarul de Stat al Presei și Propagandei, pentru numărul festiv al revistei „Freude und Arbeit”, din Berlin, închinat României cu ocazia expoziției internaționale de „Munca și Voia Bună” dela București.

Declarațiile lui Daladier

Inainte de a se da cînd închidere a decretului de închidere a unei parlamente la Senat, Daladier a luat cuvântul, de cînd într-altele că preocupările de ordin internațional îl îndreptă că să se ocupe actualmente de proiectele urgente, ca tînuna pensiilor și a protecției familiei franceze, asupra cîrora este cu totul de acord.

Az, a adăugat primul ministr

marea datorie, datoria im-

portă și urgentă a guvernu-

să se consacre înainte

oare salvării națiunii. Pen-

moment, cecace importă mai

us de orice este să ne unim

veghem. Dacă Franța nu

în unită și puternică, nu ar

fi nici o sansă de salvare a

națiunii. Ne vom strădui din

puterile să realizăm un

al tuturor popoarelor, ca

un mai pesus de toate voin-

te și rezista oricarei între-

deri contra păcii europene.

— cînd în inima evenimentelor

a declarat apoi d. Daladi-

er într-o tacere impresio-

nată. Este posibil ca vacanța

mentară să fie mai scurtă

cînd eci cari protestează

închiderii sesiunei.

ceace vă cerem este să lă-

sați guvernului libertatea de mișcare care și este necesară pentru moment. Fiți siguri că el nu se va folosi de această libertate de mișcare decât pentru paza intereselor Franței, a libertății și păcii".

Senatul a subliniat cu aplauze unanime pasajul în care d. Daladier să referit la nevoie imperioasă ca toți francezii să se unească și să vegheze.

Sunt de douăzeci de ani o tară mare, întregi în hotarele noastre naturale și istorice; suntem o națiune care — deși exprimată veacuri de arăndul — am adus civilizației un aport mai mare decât ar fi fost normal să aducem în situația în care am fost constrânsi să vienuim; suntem un popor care în douăzeci de ani de viață liberă am făcut un progres uimitor, un progres pe care alte State nu l-au realizat nicăieri într-o perioadă de timp cu mult mai mare și ne găsim azi în lăudabilă situație de-a își clăsiifică cu mult mai bine decât sunt unele State care au trăit neatârnate cu mult, cu foarte mult înaintea noastră.

Toate acestea le datorăm de- sigur în primul rînd conducătorilor luminați din toate timpurile ai Românilor, dar și acel vrednic și anonim muncitor care — în toate domeniile — au contribuit la prosperitatea României.

Sunt încă foarte mulți aceiai care își manifestă nemulțumirea pe motivul că România, cu bogățiile ei naturale, ar trebui să se găsească într-o situație mult mai bună, că nei Români am să niște păcătoși, că la noi se fură, etc., etc.

Ește adevărat că avem bogății multe și nu exagerăm afirmando că tomai acesta e marele necaz. Pare paradoxal, dar totuși așa este. În timpurile vechi, sufeream năvălirile barbarilor din cauză că bogățiile acestor plăuri și tenta la prăda e regiune săracă, este o imposibilitate. În timpurile moderne nu mai suntem prădati, ci exploatați. Tot de străini. Urmăriți din simplă curiozitate reportajele ziarelor: nu există vreo afacere venală (fraude, evaziuni fiscale, contrabande cu devize) în care să nu fie amestecat cel

puiun un străin, care tot odată e și „motorul” afacerii. Si funcționarii Statului, în majoritatea cazurilor, când comit vreo ilegalitate sunt coruși de străini.

Dar, oricum, credeți că în alte țări nu se fură? Be' da, numai că nu se admite să se facă publicitate unor asemenea fapte, sau, unde libertatea Presei este garantată, se caută ca atenția opiniei publice să fie îndreptată spre alte lucruri.

Până acum, fiecare țară, afară de noi, își facea și continuă să facă o intensă propagandă culturală și turistică. La noi, până la înființarea Oficiului de Turism, frumusețile naturale ale țării au fost crunt ignorate. Se pare că ne lipsește cultul Frumosului, când în realitate lipsea o acțiune organizată pentru scoaterea în evidență a minunilor Naturii. Si mai lipsea, deosebit, experiența, căci nu e întru simplu să ști să faci o propagandă intelligentă.

Să luăm un exemplu care arată ce deosebire este între a privi un lucru și a ști să prevesti acel lucru:

Cu ocazia expoziției internaționale „Munca și Voia Bună” ce s-a deschis de curând la București, unele reviste germane au închinat numere speciale României. Cred că e înțîl să mai adung că sunt adevărate minuni ale artei grafice și tot atât de măestră redactate. Fiecare își are coperta onorată de a reproduce a căte unu portret al M. Sale Regelui Carol II, iar în interior articole despre tot ceea ce se face în România. Pitorescul țării, reprezentat prin foto-montajii măestre, este înțeligenț imbinat cu munca socială, cu arta românească și cu marile reforme din regatul nos-

tru, încât privind aceste reviste îți vine să te întrebă: „Cum, astăzi, vasăzică, România?”

Noi, născuți și crescute în România, știm — spre exemplu — că există pe undeva, prin țară, niște oceane de sare, unde sunt trimiși tulharii să-și ispăsească neleguiurile. Știe careva dintre dumneavoastră, știm și cititori, ceva mai mult în această privință?

Ei bine, fotograful neamț a intrat într-o salină, a uitat că acolo se ienăscă păcate, și s-a cutremurat de măretia Naturii. Si-a îndreptat aparatul în aşa fel că a cuprins pe placă imaginea boltelor în toată amploașa iar fotografia cum credeți că a intitulat-o?

„Catedrala de sare”.

Intelligent, suggestiv, cuceritor. Iată ce va să zică a ști să prevesti un lucru.

Cu cît vom ști să arătam mai bine străinilor bogățiile și frumusețile țării, înălțuirile de tot felul ce realizăm, cu atât vom și mai bine cunoaște și prețuji. Am văzut într-o revistă germană fotografii care reprezintă locomotive gigantice fabricate în țară, la Malaxa, măcarale uriașe care ridică o locomotivă de acestea așa cum ai

ridică un pisoar de ceară, locomotive electrice aero-dinamice și ultrarapide și căte și mai căte, că în primul moment ești îspisit să crezi că este numai un trucaj, o reclamă exagerată. Trebuie să ne cunoaștem noi întâi săpoi să ne facem cunoaște și peste hotare, căci avem ce ce ne prezintă în față lumi. În această direcție trebuie să ne strădum cu toții.

Săpoi, de ce să vedem numai ce e rău, când avem și atâta realizări frumoase?

TH. REULESCU

Să ne cunoaștem mai bine!

putin un străin, care tot odată e și „motorul” afacerii. Si funcționarii Statului, în majoritatea

caselor, când comit vreo ilegalitate sunt coruși de străini.

Dar, oricum, credeți că în alte țări nu se fură? Be' da, numai că nu se admite să se facă publicitate unor asemenea fapte, sau, unde libertatea Presei este garantată, se caută ca atenția opiniei publice să fie îndreptată spre alte lucruri.

Până acum, fiecare țară, afară de noi, își facea și continuă să facă o intensă propagandă culturală și turistică. La noi, până la înființarea Oficiului de Turism, frumusețile naturale ale țării au fost crunt ignorate. Se pare că ne lipsește cultul Frumosului, când în realitate lipsea o acțiune organizată pentru scoaterea în evidență a minunilor Naturii. Si mai lipsea, deosebit, experiența, căci nu e întru simplu să ști să faci o propagandă intelligentă.

Să luăm un exemplu care arată ce deosebire este între a privi un lucru și a ști să prevesti acel lucru:

Cu ocazia expoziției internaționale „Munca și Voia Bună” ce s-a deschis de curând la București, unele reviste germane au închinat numere speciale României. Cred că e înțîl să mai adung că sunt adevărate minuni ale artei grafice și tot atât de măestră redactate. Fiecare își are coperta onorată de a reproduce a căte unu portret al M. Sale Regelui Carol II, iar în interior articole despre tot ceea ce se face în România. Pitorescul țării, reprezentat prin foto-montajii măestre, este înțeligenț imbinat cu munca socială, cu arta românească și cu marile reforme din regatul nos-

la Poarta-Otomană în preajma izbueririi războinului austro-ruso-turc delă 1787, când domnitorii români fură solicițați să sporească rândurile armate otomane cu contingentele lor pământene. Domnul Munteanu, Nicolai-Mavrogheni, organizează în grabă o puternică ostire de țară, compusă din 96 căpităni de seimeni, cu steguri frumoase zugrăvite cu sfinti. Instrucția oștirii pământene era condusă și supraveghiată de aproape de însăși Nicolai-Vodă.

Noua ostire pământeană își continuă în pag. 2-a

Comunicările d-lor N. Iorga și I. Nistor la Academia Română

La ultima ședință a Academiei Române, care a avut loc sub președinția dlui prof. C. Rădulescu-Motru, d. prof. N. Iorga a făcut o comunicare în legătură cu descoperirea unei copii din sec. XVII-lea al polimnieului bisericii din Scheii Brașovului, atunci închinată și Uspeniei Maicii Domnului și Sfântului Nicolae. Pomenitul începe și pe Petru Rareș și Ion Vodă cel Cumpălit, moldovenii, și toată familia unui Radu Vodă de după Neagoe

și Petru Cereel, numit ea în acetele lui apusene, Petru Dimitrie, arătându-se că Doamna lui era Sultana. Este trecută și Doamna lui Aron Vodă, Stancă. La biserică s-a găsit și vechea pecete slavonă din vremea lui Neagoe.

In a doua comunicare d. N. Iorga a arătat paralelismul în-

tre originile orașelor din Luxemburg și aceleia ale orașelor noastre. Unele, ca însăși capitala, vin dela un „burg”, asemenea cu „gradurile” și „ee-

țăjuile” noastre. Altele, ca Diekirch, au la început o biserică. Un al treilea tip, ca Echternach, paredește dela un loc de pelerinaj.

D. prof. I. Nistor a făcut

apoi o comunicare despre

„Primele încercări de restaurare a oștirilor pământene”.

Primele încercări de refac-

ere a vechilor și moldoveni-

său făcut sub Nicolai-Vodă

Mavrogheni, la sfîrșitul secolului al XVIII-lea. Prințul se

ricită întorsătură a lucurilor:

îndemnul pentru restaurarea

oștirii pământene a pornit de-

POPAȘURI

Limba noastră

Neologismele lui Eminescu

Intre marelui nostru român Cezar Petrescu și intre venerabilul nostru confrate Pisani, s-a iscat de curând o polemică pe tema neologismelor. Reproducem mai jos un foarte judicios articol al d-lui T. Pisani, apărut în martele cotidian „Universul”, articol care, după părerea noastră, nu mai lasă nici o indoeală asupra adevărului că de urmat:

Ciudat. Un profesor de română îndreptăcea, nu de mult, folosirea neologismelor, fiindcă le găsim și în Odobescu. Aceeași judecată o face și d. Cezar Petrescu. „Nu a folosit Eminescu, zice el, neologismul, nu a abuzat chiar de neologisme!”

Ei, și?

Neologismele nu sunt partecea mai bună a lui Eminescu? Dacă ar fi rămas dela el numai un scris cu neologisme, nu l-am sărbători ca pe cel mai mare poet al nostru. Are și greșeli de limbă. Are și cacofonii. Asta ne dă dreptul să scriem și noi cu greșeli de limbă și cacofonii?

Eminescu e mare prin tot ce a gândit, prin „lumina ce în lume a revărsat-o”, nu prin „păcatle și vină” ce sunt... „fatal legate, de o mână de pământ”.

Eminescu, născut în Ianuarie 1850, nu împlinise, sau abia împlinise, saisprezece ani când, în 1866, a început să publice versuri. Un copil.

Neologismele și greșurile de limbă se găsesc mai ales în cele dintâi poesii. Dar el luptă să se desculțeze de ele. În 1881, în Scrisoarea a doua, mărturisește cum încercă

A turnă în formă nouă limbă veche și nteleaptă cum caută „cu sete forma” în care să poată încăpea „tainica” lui „simțire”.

De aci încolo neologismele sunt tot mai rare — aproape nu le mai găsești — și limbă usurată de ele, tot mai frumoasă.

Maiorescu nu spune că limbă lui Eminescu e desăvârșită. Spune numai că „forma limbii naționale și-a găsit în poetul Eminescu cea mai frumoasă înfăptuire până astăzi”. Până astăzi. Si nădăduia, zădarnică nădejde, că această înfăptuire „ar fi punctul de plecare pentru toată desvoltarea viitoare a vestmântului cugetării românești”.

Scriitorii de astăzi, cei mai mulți fără cultură, cu o slabă

educație literară, ce fac? Nu citește nimănii. Iau formele frumoase ale lui Eminescu și nu pleacă dela ele ca să scrie curat și frumos. Ei ascund sub umbra numelui lui Eminescu și îndreptățesc împreștrarea limbii lor, fiindcă și marelul poet a întrebuințat cuvinte străine. Parcă ti-ar fi îngăduit să umblă cu haina pătălă, fiindcă și soarele are pele!...

Să nu uităm că a trebuit să fie Eminescu cu geniu! lui, cu adâncu lui gândire și o cultură cum rar se întâlnesc, ca să dea pagini de frumusețe nemuritoare, într-o vreme când de abia se căpăză de alfabetul cirilic, când limbă era hărțuită de italieniști, de latinisti, de bonjuriști, încât Odobescu, apărând graiul împotriva vorbitorilor, scoate strigătul, că „orice ființă pe lume trăște și se desvoltă numai și numai fiindcă a biruit în luptă, adică a fost vânător și nu vânăt”.

Limbă literară nu e, cum își închipue unii la noi, cum par că și închipue și d. Cezar Petrescu, o limbă amestecată cu vorbe și forme străine. Asta poate fi aderat la Dakar, în Senegal. Să scrii literar însemnă să scrii îngrijit, cu vorbe și forme, din limba națională, nu din limbi străine. Vorbește sau scrie literar cincisprezece ani și spune limpede și frumos gândirea.

Să luăm două pilde.

Desprind din „Operele premiate ale scriitorilor tineri români”, versurile următoare: „Cu mine lâncezind în împărății morgane și fumând spirala capitulilor virtuale, Refuză comoriile rituale Ca o disgrăție de calificării între arcanee”.

Asta nu e limbă literară. Asta e bălaie de joc.

Hașdeu a tradus din Ovidiu versurile, în care poetul latin vorbește de stările dela gurile Dunării. Desprind: „Vai, însă când soscă posomorita iarnă... și crivățul pornește și neau umple nordul, și cade, cade, cade: nici soarele, nici plaea. N-o mai topesc acumă, căci frigul o ‘mpetrește... Dar până și prin blană dă gerul în putere. Si pulberea de ghiață pe barbă scântează... Si în loc a soarbe spumă, mânanci bucăți de vin”!

Asta e limbă literară. Stă în foile unei cărți, Istoria critică a Romanilor, pe care n-o mai

citește nimănii. Spune d. Cezar Petrescu că el însuși a scris un roman într-o „limba colorată de neologisme, de neologismele firești, în romanul contemporan, care se desfășură în București în ceea ce a fost a începută într-un timp, cu eroii acestui timp... cu aliaul lor de neologisme”.

Eroii romanului „contemporan”, a căror acțiune se petrece la București, să vorbesesc cum vorbesc astăzi bucureștenii „pă” radical, — cu malagisme și neologisme. Dar scriitorul să bage de seamă. Una să fie limbă lui și alta „limba colorată de neologisme a eroilor”. Să se vadă că el biciuște păravul acesta. Când însă și autorul vorbește la fel cu eroii săi, atunci nu mai e colorare, ci balhocură. Vopsită cu frantuzisme, limbă noastră din purpură strălucită, ajunge o cărpă năclătită, — din limbă mândră românească, un jargon franco-român.

Nu se poate fără neologisme? „Nici nu se poate altfel”? Vrea d. Cezar Petrescu ca limbă noastră în loc să stea la rând, pe același treptă, cu franceza, să fie față de ea, ceea ce, idin, e față de limbă germană?

T. PISANI

Comunicările dlor N. Iorga și L. Nistor la Academia Română

(Urmarea din pag. 1-a)

fie botezul de sânge în strămtorile Carpaților, unde se împotrivă suceselor invaziei armatei austriace în țară. Văile Carpaților începând să răsune din nou de vitejia străbună, doavadă că virtuțile războinice ale neamului se păstraseră neatinse în piepturile românești. In numele acestei știri naționale ehemă Neculai Vodă pe românii din Ardeal, să se alcătuiască iarăși la acest principiu de unde s-au deschis.

Apărarea granițelor și întregirea neamului erau deci ideile însușite de ale nouii știri de țară, premergătoare pandurimii lui Tudor. Înfrângerea Turcilor la Focșani și căderea lui Mavrogheni aduseră cu sine risipirea știrii pământene, dar încrederea în virtuțile războinice ale neamului, trezită odată, îndemnă la nouă încercări de restaurare, care au dus apoi la organizarea armatei naționale biruitoare la Plevna și la Mărășești.

Cântec

Ochiul tău m-a pârguit!..

Ochiul tău cuminte

Sufletul mi-a răvășit,

Ca azi în cuvinte

Să-l adun, să-l impleteșc,

Jucărie mută,

Și tot mut să-l dăruiesc

Gurei ce-l sărută.

Vorba ta, chemare nouă,

Vorba ta, cântare,

Mi-a frânt inima în două,

Să văd cum răsare

Joc de sloven' crucișate,

Ca să le citești

Serile când cad ofstate

Doruri pământești.

Trupul tău, lugă de floare,

Trupul tău păgân,

M-a trimis la vrăjitoare

Să-mi descânte'n săn,

Noaptea somn ior să-mi aducă

Om să mă fac iarăși —

Și să nu mai fiu nălucă,

Să nu-ți fiu tovarăș!

AL. NEGURĂ

Ghidul orașului Arad, Aradul-Nou, și Mărășești

In editura ziarelor „Ardealul” și „Curierul”, a apărut „Ghidul ORAȘULUI ARAD, MUREȘEL ȘI ARADUL-NOU, întocmit de dñii Th. Reculescu și GH. Crișan.

Lucrarea această este unică în felul ei și e de mare folos atât pentru arădani cât și pentru vizitatorii orașului.

Cele 80 de pagini cuprind: un scurt istorie al orașului Arad, descriere amănunțită a orașului, un index de străzi cu indicația de unde pornește fie-

care stradă și până unde merge (în timpul din urmă schimbă nomenclatura a 100 străzi), descrierea comunelor Mureșel și Aradul-Nou, precum și mersul trenurilor, al autobuzelor CFR, al avionelor (cu pretul biletelor), mersul trenului electric Arad-Podgoria, retelele medicilor arădani, etc.

Broșura, elegant tipărită, găsește de vânzarea la chocurile de ziare și la librării.

Discursul dlui Armand Călinescu în Camera Deputaților relevat în întreaga presă franceză

PARIS. Discursul d-lui Armand Călinescu, președintele Consiliului de miniștri, este publicat în loc de frunte de ziarale de seară.

„Le Temps” relevă importanța acestui discurs, atât în ce privește politică internă, cât și în ce privește politică exterană a României.

Inregistrând declarațiile d-lui

președintele Consiliului și lăudând că d. Armand Călinescu este și ministru al Apărării Naționale, „Le Temps” ac-

tuează din discursul finit în Adunarea Deputaților pas-

afirmând că guvernul român a dat îndărât din față niciun sacrificiu petru a asigura

curitatea poporului săn-

șă, deci numai pe timp lung la nos. Avionul nostru dela

lin a sosit cu o oră întârziere dar nu din cauza furtunii, ca ea a fost înfruntată fără ca pre-

totul să fi fost mult stângată

ci pentru că pe aeroportul

Templehoff un avion german

lovit coada aparatului nostru

din care cauza a trebuit să

Beelitz revizuită și îndreptată

fuse să strămbată.

In țară numai două legătură laterale n-au funcționat.

Mad

Avioanele românești de pasageri au înfruntat furătuna de Marți

a, deci numai pe timp lung la nos. Avionul nostru dela

lin a sosit cu o oră întârziere

dar nu din cauza furtunii, ca ea a fost înfruntată fără ca pre-

totul să fi fost mult stângată

ci pentru că pe aeroportul

Templehoff un avion german

lovit coada aparatului nostru

din care cauza a trebuit să

Beelitz revizuită și îndreptată

fuse să strămbată.

In țară numai două legătură laterale n-au funcționat.

Mad

Pentru onor. abonații noștri

Rugăm pe domnii directori ai întreprinderilor industriale

și comerciale, abonate la ziarul nostru, să binevoească și

în vedere faptul că nimeni în afară de directorul nostru

Th. Reculescu, nu este îndreptăjit să pretindă sau să

scă sume de bani în contul ziarului „Ardealul”, sub

mă de abonament sau pașal.

ARDEAL

Viți că cele mai nobile familii maghiare sunt la origină evreiești?

Un reportaj de actualitate, care explică de ce ar trebuit să se retragă guvernul Imrédy

se înă viu în amintirea lor, scandalul care a provoat în Ungaria de către caracter antisemit, și a dus la cădereea guvernului Imrédy. Dar luerul nu e mirare, deoaree foarte multe familii de nobili unguri la origină strămoși evrei. Călărean mai jos datele din ceea ce „Smigotha” d-lui Kempelen Bela, care ilustrează evident factura străină a unei din Ungaria.

Kempelen arată că chiar cele mai vechi familii maghiare, s-au produs imixtuni sănge evreiese. Așa spre exemplu familia Szemere „de la Huba”... (numele celor săpte conducători sub care au venit ungurii din Asia au: Almos, Előd, Ont, Kont, Huba, Töhötöm), de către familia care și trage originea din străvechiul Huba amestecat cu descendenții săi. Cel mai mareant membru al acestei familii, Szemere Álan, care a fost în 1849 ministru al Ungariei, a avut un nepot Szemere Gaspar, căsătorit în 1927 cu Irena Halmos, fiica avocatului dr. Halmos. Acesta înainte de 1884 s-a numit Hofmann. Familia Tedesco își trase originea din ghetoul din Brașov, de aici a ajuns la Viena unde Francisca Tedesco căsătorită cu colonelul Erős Andrei, consilier regal. Înainte dintre fii lor, Bela, a căsătorie pe baroana Mihay Sarolta.

Familia Königswarter își trage originea din Germania, fiind cel mai cunoscut al ei familii este Iuda Arie, fiul lui Baruch. Baronul Königswarter Herman a trecut la religia cătolică în Oradea și a fost botezat de către episcopul Schläger care a primit dela baron proaspăt botezat un acord de 50.000 de florini. Familia baronilor Madarassy își trage originea din Mandel, descendentii săi sunt cu Beck Miksa și în 1895 investitura de către maghiari cu prenumele Madarassy, iar în 1912 titlul baroni. Baronul Miksa rassy Beck a trecut la religia cătolică și a murit ca dinte al Băncii de Scont. La noua lege racială din 1919 și-a pierdut cetățenia

și văduva marelui scriitor ungur Mauriciu Jókai, născută Nagy Bella, cu acesta s-a căsătorit în 1899. Văduva lui Jókai nu și-a părăsit niciodată religia înălțată, în urma actualelor leguiuri, ar trebui să-și caute o nouă patrie. Unul dintre membrii familiei conților Csáky, contele Teodor Csáky s-a căsătorit în Geneva cu Kaan Matilda, o evreică elvețiană. Din căsătorie lor s-a născut contele Csáky Grigore și contesa Csáky Vilma, măritată cu Burgkhardt Bela.

Vestita familie de doctori, Grosz își trage originea din dr. Frederic Grosz (1797–1858), care a fost prim doctor la spitalul evreiesc din Oradea. Fiul său Ludovic Grosz a primit în anul 1878, după ce a trecut împreună cu tatăl său la religia creștină, titlul de nobil.

Sohia baronului Nikolics Fejér (1837–1905), fost consilier secret, a fost evreică Wilhelmina Hirsch. Dintre copiii lor baroana Johana Nikolics s-a căsătorit cu baronul Duka Gyula, baroana Elisabeta Nikolics cu contele Eugen Hardegg și baroana Mihalka Nikolics cu Ludvig von Wiesbaden.

Familia Hüwös este o familie încreștinată, care la originea sa numea Hirschfeld. Iosif Hirschfeld, consilier regal și constructorul metropolitanului din Budapesta, a primit titlul de nobil cu pronumele de Botfai.

Vestita familie de mecenati literari Hatvany, își trage originea din familia Deutsch. Strămoșul lor Deutsch Ignatz s-a născut la Arad în 1803, iar băieții lui proprietari de moșie în Hatvan, au primit în 1879 titlul de nobili maghiari. Nepoții săi în 1897 au primit permisiunea de a purta dublul nume de Hatvany Deutsch, iar în 1999 au primit rangul de baroni. Mai târziu au părăsit numele de Deutsch păstrând numai acela Hatvany. Trăiesc și azi din această familie scriitorul baron Ludovic Hatvany, scriitoarea baroana Lili Hatvany, baronul Paul Hatvany cunoscutul director general și acționarul principal al Indus- triei Lânei din Timișoara. Fratele său baronul Petru Hatvany, fostul director al Habreicei de Zahăr din Sársvár, a revenit la religia mozaică în ultimele ore ale vieții sale. Ba-

ronul Frantz Hatvany a luat în căsătorie pe fiica lui Ladislau Lukács, fostul prim ministru maghiar. Baronul Hatvany Deutsch Iosif s-a căsătorit cu Fanny Latezko, iar baronul Karol Hatvany cu Renée Csányi.

In 24 August 1919, ziua contra revoluției maghiare, a avut a moarte eroică dr. Nicolae Berend, împușcat de soldații roșii alii Czernyi, pe malul Dunării. Dr. Berend își trage originea din familia Bleuer și a fost căsătorit cu Iulia Kilényi. După cădereea dictaturii proletariatului din Budapesta, primarul orașului Budapest dr. Eugen Sipőcz a luat în căsătorie o evreică.

O altă familie ilustră, aceea a lui Vetzlar Freiherr von Plankenstern este de origine evreiască, trecută la religia catolică la sfârșitul veacului XVIII.

Foarte puțini știu să fie săptul, că împăratul Eugeniu a avut de casă pe abatele Bauer, un evreu din Ungaria. Abatele Bauer s-a născut ca Herman Kohen într-un sat din Ungaria, dar pe urmă s-a încreștinat și a intrat în ordinul carmelitilor.

Strălucita familie a conților Batthyány, din rândul căreia s-a ridicat primatul din Esztergom, precum și numeroși generali și eroi din războiul de independență al ungurilor, a primit în rândurile sale o evreică pe Ilona Schoessberger, căsătorită cu contele Batthyány Stefan.

Cavalerul Eugen Freystetter este la fel de origine evreiască, strămoșul familiei Leopold Freystetter, a fost an布rosist în Budapesta.

Fostul erou al revoluției maghiare și ulterior ministru de justiție Geza Polonyi s-a căsătorit cu o evreică Ana Steinitzer, trecută în urmă la religia creștină, astfel fiul lor Desideriu Polonyi era nume pe jumătate creștin.

La fel și vestita familie Baruch a căutat să între în legături matrimoniale cu aristocrația maghiară. În 1878 Samuil Baruch a primit titlul nobiliar maghiar, iar Emerik Baruch în 1913 și-a schimbat numele în Felsőványi. Din această ramură își trage originea Sarolta Felsőványi care a devenit soția conțelui Lónyay Ernest și prin această căsătorie conte-

Noui subcentre pentru tratamentul antirabicic în Ardeal

Conecomitent cu înființarea de subcentre pentru tratamentul antirabicic în Muntenia și Moldova, s'a hotărât ca pe lângă institutul antirabicic dela Cluj și pe lângă centrul dela Timișoara, să funcționeze și mai multe subcentre în diferite orașe din Ardeal. În consecință vor funcționa asemenea

subcentre în: Satu-Mare, Sighet, Oradea, Tg.-Mureș, Odorhei, Alba-Iulia, Deva, Lugoj, Sibiu și Oravița.

Cetățenii care au nevoie de tratamentul antirabicic se vor adresa subcentrului cel mai apropiat de comuna sau orașul unde domiciliază.

În Ernest Lónyay se află în ferea lui Izidor Megyeri Krausz a produs la vremea sa o justifică vălvă de oare ce familia printilor de Turn și Taxis era pe aceeaș treaptă cu familia dominoare. Vărul printului Egon, printul Albert de Turn Taxis a luat în căsătorie în 1890 pe soră arhiducei Iosif, pe arhiducesa Margareta. Dece, verioasa principesei, de origine evreiască, Lola de Turn și Taxis, era mareca ducesă Margareta Habsburg de Lotharingia.

La fel fiul cunoscutului portretist Filip László, decedat recent în condiții atât de tragice, este după mama de origine evreiască.

Aceste sunt datele cuprinse în partea două din „Semigotha” lui Kempelen Bela. Din ele reiese mulțimea căsătoriilor mixte intervenite între aristocrații maghiari și descendenții familiilor evreiești. Din această cauză carteau lui Kempelen Bela este de o viață actualitatea în Ungaria, în urma leguiurilor aduse de către guvernul Imrédy, desvăluind o lătușă prea puțin cunoscută a vieții publice de pestea Tisa. Semnificativ este și faptul că fostul premier maghiar d. Imrédy Bela, care a avut inițiativa acestor leguiuri rasiale, a fost obligat să-și părăsească postul, din cauză că unul din bunicii săi a luat în căsătorie o evreică Irena Heller. Este de așteptat deci că în urma acestor leguiuri, cât și a căsătoriilor mixte produse în rândurile aristocrației maghiare vor produce unele frământări în Ungaria care iminent vor impune limpezierea situației.

OBSERV.

România a obținut din partea Angliei un împrumut de peste 5 milioane lire

Londra. Negociile ce se desfășoară la Londra între o delegație finanțieră română și reprezentanții ministerului de finanțe britanic au dus la un acord.

Imprumutul consimțit de guvernul britanic ar fi de 5.500.000 lire sterline.

Actualmente se procedează la punerea la punct a textelor acordului.

Afacerea „Bitumen” și pavajul străzilor din Arad

Cine poartă vina că nu avem străzi practicabile

Incontestabil, pavajele de pe străzile orașului Arad sunt, de vreo câțiva ani încoace, într-o stare miserabilă. Drumurile carosabile sunt numai gropi și hârtoape, încât devin aproape impracticabile. Cetățenii vădui totii răul și — după obiceiul pământului — caută un vinovat asupra căruia să-și verseze apoi întreagă revoltă. Numai că „grațiozitatele” revoltaților nu cad asupra adăvărăților vinovați, ci asupra organelor municipale: „Că dacă-i drumul rău, primarul de vină”, zice ei. Or fi având ei și un pic de dreptate, dar numai cu condiția să precizeze anume pe care primarul îl face ei vinovat; și vinovat eel de acuma, sau vreunul din trei?

Cetățeanul însă nu se gândește la acest discernământ, ci cărățește pur și simplu în contra actualei conduceți a municipiului, lueru care de altfel este cu totul nedrept.

In calitate de critici obiectivi — căci numai în felul acesta se poate servi adevărul — am cercetat cu deamănumul chestiunea pavajelor și expunem cititorilor noștri întreaga afacere în adevărata ei lumină. Dintru început însă ținem să arătăm că vinovată de actuala stare de lueruri nu este conducearea de azi a Municipiului, ci firma „Bitumen” și, în oarecare măsură, vechile conduceți ale primăriei, pentru faptul că nu au controlat cu atenție felul cum firma „Bitumen” din Oradea și-a satisfăcut angajamentele, din care cauză, pe lângă mizeria îndurată de cetățeni, a fost pagubita și primăria.

Dar să trecem la expunerii:

Între primăria orașului Arad și firma „Bitumen” (Intreprindere de asfaltare și orice pardosire S. A. Oradea) a intervenit un contract de lucări. După efectuarea luerărilor de atunci, firma se obligă să păstreze pavajul de pe străzile Aradului în bună stare, primind pentru această din partea primăriei Arad un pașal trimestrial de 545.280 lei. Deasemeni, firma era autorizată ca din cantitatea de asfalt veche să ridice din locurile de unde se fac reparații să intrebuințeze 50 procente, iar restul de 50 de procente să-l transporte și să-l predea magazilor primăriei Arad.

Firma „Bitumen” însă, folosindu-se de împrejurarea că

sub trecutele regimuri politice se termine cu vechea tradiție, organele municipale — care a instituit de comun acord cu erau ocupate în mare parte cu dl. dr. Bejan, ajutorul de clientelă politică — nu au primar, o comisie a drumurilor exercitat controlul de rigoare, nu a predat primăriei — din 1934 începând — nici o cantitate de asfalt uzat, ci a întrebuițat la pavajul străzilor și cota de 50 procente ce trebuia să revină primăriei conform contractului. Legea contabilității publice este de altfel categorică în această privință. În urma acestei nereguli primăria a fost pagubită în primul rând cu suma de 1.778.965 lei, cât valoarea cele 3.557.930 kgr. asfalt uzat, ce de drept ar fi revenit primăriei. Dar firma „Bitumen” întrebuițând pentru repararea drumurilor o cantitate de asfalt vechiu cu mult mai mare decât cea îngăduită de contract, a pagubit primăria înăodată prin faptul că porțiunile de drum reparate cu acest material vechiu, nu sunt rezistente. De altfel se vede că azi, după cinci ani dela încheierea contractului, pavajul străzilor arădane se strică extraordinar de repede. Cauza nu poate fi alta, decât aceea că reparațile din timpul celor cinci ani, în loc să se facă în mod corespunzător, cu material nou în proporție, de cel puțin 50 la sută, să făcă în majoritate cu material uzat.

Este evident că firma „Bitumen”, când a hotărât să lucreze în modul acesta ilegal, a avut în vedere că contractul expiră la 31 Martie 1939 și, prin urmare după acea dată nu o mai privește ce se va întâmpla.

Doar atât, că societatea dinainte săcătuță nu se potrivește cu cea dela urmă. Firma „Bitumen” a socotit că dacă regimurile dinainte vreme nu s-au interesat de bunurile orașului, apoi aşa va merge până la infinit. Ba, or mai și socotit proprietarii firmei că la exprimarea contractului, avându-se în vedere starea deplorabilă a drumurilor carosabile din oraș, vor putea obține majorarea pașalului pentru reparații din viitor.

Să întâmplat însă, că în fruntea întreprinderilor comunale să fie numit dl. inginer Mihail Tripa, specialist în materie și om energie, care a adus cazul la cunoștința dlui general Al. Vlad, primarul

A apărut Ghidul orașului Arad, Aradul Nou și Murășel.

Vrednicii în frunte

De curând și-a început lucrările primul Parlament corporatist al României. Ce mare este deosebirea dintre felul cum este alcătuit azi, și cum era alcătuit sub trecutele guvernări. E mai bine să nu mai vorbim de ce a fost, dar trebuie să ne bucurăm azi, când vedem că băncile Parlamentului sunt ocupate de oameni merituoși. Iată, spre exemplu, cine reprezintă agricultura în județul Arad: d. CHEBELEU LAZĂR, unul dintre cei mai merituoși agricultori din țara noastră.

Ridicat prin munca sa (la început a fost om sărac), a luat parte la expoziția agricolă ce s-a ținut în Iași în 1924, fiind răsplătit cu premiu întâi. În 1934, la concursul de grâu al

Camerei de Agricultură din Arad, a fost din nou premiat tot așa la cel din 1938. Tot anul trecut a fost premiat medalja de bronz, la concursul național al grâului, dela București. În ziua de 10 Mai 1939, S. Sa Regele i-a conferit decorația „Meritul Agricol” el.

Dl. Lazar Chebeleu, cu experiența sa de agricultor, de primar și membru în consiliu județean de mai multe ori, și — de astă suntem siguri — apăre interesele agricultorilor cari l-au votat cu încredere și va face și de aci înainte cîte județului nostru.

Nu putem decât să ne bucurăm împreună cu toți oamenii de bine, că a înșărtit vrednicii să ajunsă în frunte.

Pactul militar polono-britanic va fi semnat în câteva zile

VARȘOVIA. Ziarul ABC anunță că luerările misiunii militare polone trimisă la Londra, se apropie de sfârșit.

În felul acesta, pactul militar polono-britanic, conținând clau-

za reciprocității, va putea fi semnat, peste câteva zile.

Pentru semnarea pactului, generalul Kasprzyski, ministru de Război al Poloniei, va pleca Londra.

Intreprinderea Comunală Arad

AVIZ!

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua de 12 Iunie 1939, ora 11 a. m. la Direcția Intreprinderii Comunale Arad, Str. Mucius Scaevola No. 9—15. (Fabrica de gaz) se va fi tratată prin bună învoială cu licitație orală pentru vânzarea materialelor tinichele, fier vechi, cioburi de sticlă, aramă etc. ce se adună din gunoaiele menajere și din cele adunate de pe străzi și se sortează la depozitele de gunoaie de organale Intreprinderii.

Ofertanții vor depune o garanție de 3.000 lei în numerar. Caietul de sarcini precum și condițiunile de vânzare se pot vedea în orele de serviciu la

Arad, la 28 Iunie 1939.
Direcția.

AVIZ!

Se aduce la cunoștință celor interesați că în ziua de 10 Iunie 1939, ora 11 a. m. la Direcția Intreprinderilor Comunale Arad, Str. Mucius Scaevola No. 9—15 (Fabrica de gaz) se va fi tratată prin bună învoială, cu supraofertă verbală pentru furnizarea celor 70 vagoane lemne de foc necesare pe sezonul 1939—40.

Licitatia se va începe cu prețul de strigare de lei 6.800.— ab gara CFR Arad.

Ofertanții vor depune o garanție provizorie de 5% din valoarea ofertei.

Caietul de sarcini și condițiunile de furnizare se pot vedea în orele de serviciu la Direcția Intreprinderilor Comunale.

Arad, la 28 Iunie 1939.

Direcția.

Intrevederi între conducătorii militari spanioli și germani

MADRID. Generalii Aranda Yague și plecat dela Vigo și Burgos și Madrid, pentru a înțelege generalului Franco un raport asupra întrevederilor avute cu conducătorii militari germani.

Inaugurarea hotelului turistic „Delta” din Vâlcov

Joi 29 Iunie, a avut loc în Vâlcov, inaugurarea hotelului turistic construit de CFR și în dispoziția Oficiului Național de Turism.

La această solemnitate au participat reprezentanții căferători și ai O. N. T.ului.

Comitetul evreesc condamnă terorismul evreilor

IERUSALIM. Comitetul evreesc a votat o rezoluție prin care se condamnă mod definitiv și în unanimitate terorismul evreesc.